

juny de 1992, de concessió de subvencions per a la normalització dels rètols dels locals comercials.

Article 1. «Es modifica l'article 2 de l'Ordre de 22 de juny de 1992, que queda redactat així: Podran ser objecte de l'atorgament d'una subvenció, dins les previsions pressupostàries corresponents, les empreses comercials i de serveis que realitzin projectes d'inversió per a la retolació en català dels seus locals comercials i dels seus vehicles tenda, quan es dediquin a la venda ambulants».

En vista de l'Ordre modificada (RLD núm. 19, pàg. 217 i 218) la novetat principal de la que comentem ara és la inclusió dels rètols en català dels anomenats vehicles tenda entre els susceptibles de subvenció.

Decret 264/1995, de 14 de setembre (DOGC núm. 2110, de 4 d'octubre) pel qual s'aprova el Reglament de distincions del cos de bombers de la Generalitat. En l'annex figuren la medalla d'honor, el diploma i la insígnia, els textos dels quals consten també en català en la versió en castellà del DOGC.

Ordre de 31 d'octubre de 1995 (DOGC núm. 2125, de 8 de novembre) del Departament de Política Territorial i Obres Públiques, per la qual es desplega el Decret 71/1995, de 7 de febrer, sobre autorització als fabricants de sistemes de sostres.

Article 2. «El fabricant haurà d'emetre un certificat segons el model que s'adjunta com a annex, que s'haurà d'adjuntar com a justificació del compliment del programa de control de qualitat d'obres d'edificis d'habitatges».

Aquest model de certificat també apareix en català a la versió en castellà del *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

I.2. ESTAT ESPANYOL (BOE d'1 de juliol a 31 de desembre de 1995)

Joan Ramon SOLÉ I DURANY

Cap de la Secció d'Ús Oficial de la Llengua Catalana
de la Direcció General de Política Lingüística

D'aquest període, cal lamentar especialment la Llei 30/1995, de 8 de novembre (BOE núm. 268, de l'endemà), d'ordenació i supervisió de les assegurances privades. En el títol III, sobre l'activitat a Espanya d'entitats asseguradores estrangeres, el capítol I, que es refereix a les domiciliades en altres països membres de l'espai econòmic europeu, secció 1a. (disposi-

cions comunes) inclou l'article 78, apartat 4, que estableix que es presenti «en castellà la documentació contractual i altra informació que el Ministeri d'Economia i Hisenda té dret a exigir a aquestes entitats asseguradores o li hagi de ser remesa per aquestes (...)». Entenem que aquesta disposició no s'adiu amb el dret dels interessats a adreçar-se a l'administració en una llengua oficial, desplegat, pel que fa a la de l'Estat, en els articles 35.d i 36 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre (RLD núm. 19, p. 220 a 222), de la Llei de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

Més greu encara és la sorprenent limitació de l'ús autònom de les llengües oficials diferents del castellà i l'equiparació d'aquestes amb la llengua estrangera més exòtica, que s'estableix en la disposició addicional sisena, paràgraf primer, de la Llei. Aquesta disposició modifica el paràgraf inicial de l'article 8 de la Llei de contracte d'assegurança, de manera que ara imposa «en tot cas» la redacció en castellà de les pòlisses «i, si el prenedor de l'assegurança ho sol·licita, en una altra llengua». Davant del silenci de la legislació anterior de tots els temps pel que fa a l'ús de la llengua, la nova llei impedeix, doncs, de redactar les pòlisses només en català.

Certament, la legislació anterior no imposava el castellà en cap mena de contractes, i la Llei del contracte d'assegurança servava silenci quant a la llengua. Fins ara, doncs, pensem que legalment regia la llibertat de llengua proclamada genèricament per a tot tipus de contractes a l'article 51 del Codi de comerç de 1885. D'altra banda, aquella imposició del castellà no té cap fonament en la Directriu 88/357/CEE a què al·ludeix el primer paràgraf de la disposició addicional sisena esmentada més amunt. A més de ser un fet històricament insòlit, la impossibilitat legal de fer les pòlisses d'assegurances exclusivament en català és contrària a la doble oficialitat lingüística prevista constitucionalment i estatutàriament. Contravé, a més, el dret d'usar el català expressat àmpliament a l'article 2 de la Llei de normalització lingüística de Catalunya (RLD núm. 1, p. 134 sq) i els concordants de les altres comunitats autònomes, i condiona l'aplicació de l'article 26.b de la Llei catalana 3/1993, de 5 de març (RLD núm. 20, p. 163), de l'Estatut del consumidor, que preveu que «qualsevol part interessada té dret a rebre en català els contractes d'adhesió, els contractes amb clàusules-tipus, els contractes normats, les condicions generals i la documentació que hi faci referència o que es desprengui de la realització d'algun dels contractes esmentats».

Algú podria dir que la disposició que critiquem no contravé totes aquestes normes perquè no impedeix l'ús d'una altra llengua al costat de la versió en castellà. És més, la disposició, com hem vist, obliga l'assegurador

a facilitar al prenedor de l'assegurança una versió en una altra llengua si aquest la sollicita, en consonància aparent amb el dret establert per l'article transcrit de l'Estatut del consumidor. És evident, però, i ens sembla que no cal aportar jurisprudència en una crònica com aquesta, que una norma així relega les llengües oficials diferents del castellà a una posició subordinada. Establir un requisit que menysté la validesa autònoma de l'ús del català, en un cas com el de la disposició que comentem, equival a negar una de les característiques principals del caràcter oficial d'una llengua. La prova és que, com hem dit, en aquest precepte s'equipara la posició del català a la de qualsevol llengua estrangera.

Si de cas, la disposició que blasmem fóra menys agressiva si se li exceptués el caràcter bàsic, tal com la llei fa en relació amb alguns dels seus articles. En aquest supòsit, la normativa lingüística de la Generalitat s'hauria de considerar prevalent i per tant la pertorbació de la norma estatal seria relativa. Però la disposició final primera, apartat 2.a, de la Llei, diu que el contingut de tota la disposició addicional sisena és competència exclusiva de l'Estat, de manera que no permet, doncs, ni tan sols una norma desplegador de la comunitat autònoma. És cert que aquesta disposició addicional sisena inclou altres aspectes no lingüístics, però la consideració global de la disposició esmentada com a exercici de la competència exclusiva de l'Estat en matèria mercantil hi fa incloure la imposició del castellà.

Considerem, doncs, que malgrat que la disposició que comentem permet exigir l'ús concurrent del català en qualsevol lloc de l'Estat, la imposició del castellà en les pòlisses allà on el català és oficial constitueix un menyscapte de l'oficialitat plena de la llengua catalana i dels límits competencials de l'Estat en matèria lingüística. Per tot el que hem dit és clara la nostra opinió que podria prosperar un recurs d'inconstitucionalitat contra aquesta disposició. Si no, una nova norma s'afegirà a les que subordinen la nostra llengua i li retallen el caràcter de llengua oficial i pròpia de Catalunya atribuït per la Llei orgànica de l'Estatut d'Autonomia.

Ensenyament i universitats

En aquest àmbit cal esmentar les disposicions següents:

Ordre de 24 de juliol de 1995 (BOE núm. 185, de 4 d'agost) del Ministeri d'Educació i Ciència. Titulacions mínimes que han de tenir els professors dels centres privats d'Educació secundària obligatòria i batxillerat.

Article 5: «1. Correspon a les Comunitats Autònomes amb llengua oficial pròpia diferent del castellà i que es trobin en el ple exercici de les seves

competències en matèria d'educació la regulació dels requisits de titulació dels Professors que hagin d'impartir l'esmentada llengua. 2. Els requisits de titulació dels Professors de Llengua Catalana i Literatura en centres privats de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears seran establerts pel Ministeri d'Educació i Ciència, a proposta de la Conselleria d'Educació de l'esmentada Comunitat Autònoma».

Reial decret 1396/1995, de 4 d'agost (BOE núm. 197, del 18). Regula el segon sistema general de reconeixement de formacions professionals dels estats membres de la Unió Europea i dels altres estats signataris de l'Acord sobre l'espai econòmic europeu i es complementa el que estableix el Reial decret 1665/1991, de 25 d'octubre (BOE núm. 280, de 22 de novembre). Article 23.2. «De la mateixa manera, es reconeix als nacionals dels estats membres que reuneixin les condicions d'accés i d'exercici d'una professió regulada, el dret a utilitzar la titulació de formació obtinguda en l'Estat d'origen o de procedència i, si s'escau, l'abreviatura en la llengua de l'esmentat Estat». Aprofitem l'avinentsa per reproduir un article semblant de l'esmentat Reial decret 1665/1991, de 25 d'octubre, sobre reconeixement de títols d'ensenyament superior de nacionals d'Estats membres que exigeixin una formació mínima de tres anys. L'article 10 diu el següent: «Es reconeix als nacionals dels estats membres que reuneixin les condicions d'accés i exercici d'una activitat professional regulada en el seu territori el dret a utilitzar el seu títol acadèmic de formació d'origen i, si s'escau, l'abreviatura en la llengua de l'esmentat Estat. Haurà de constar, pel cap baix, en el dit títol, el nom del ciutadà i la Institució que l'hagi expedit, per bé que, a efectes professionals, haurà d'utilitzar-se la denominació espanyola que correspongui a la formació rebuda».

Resolució de 16 d'agost de 1995 (BOE núm. 213, de 6 de setembre, correcció d'errades núm. 218, del 12), de la Direcció General de Renovació Pedagògica del Ministeri d'Educació i Ciència. Desenvolupa el que preveu l'Ordre de 3 d'agost de 1995, sobre activitats d'estudi alternatives als ensenyaments de religió en l'educació primària, en el primer cicle de l'educació secundària obligatòria i en el segon curs de batxillerat. «Exemples de repertoris d'activitats alternatives als ensenyaments de religió per a les etapes d'educació secundària obligatòria i batxillerat./ Amèrica Llatina:/ (...) En qualsevol cas, sembla convenient destacar el valor del mestissatge com a trobada i enriquiment mutu de costums, llengües i estils de vida. Tots els departaments didàctics poden trobar algun eix temàtic per organitzar les activitats que se suggereixen en aquesta proposta, si bé els de Geografia i Història, Llengua i Literatura, Arts Plàstiques i Música semblen els més propers».

Reial decret 1390/1995, de 4 d'agost (BOE núm. 224, de 19 de setembre), del Ministeri d'Educació i Ciència. Modifica i amplia el Reial decret 1345/1991, de 6 de setembre, que estableix el currículum de l'obligatòria. Un dels articles modificats d'aquest Reial decret és el 6, que vam referenciar en la *Crònica* del núm. 18, p. 275 i 276. No obstant això, el text que vam reproduir no s'ha modificat.

Reial decret 1496/1995, de 9 de setembre (BOE núm. 261, d'1 de novembre). Regula les condicions d'expedició del títol oficial de tècnic d'empreses i activitats turístiques:

«Disposició addicional tercera. Model oficial de títol.

»2. (...)

»Les Comunitats Autònomes amb llengua cooficial diferent del castellà podran expedir els títols en castellà o en text bilingüe. En aquest cas s'expediran en un sol document redactat en castellà i en l'altra llengua oficial de la Comunitat Autònoma, en tipus de lletra d'igual rang.

»Annex II. Especificacions que han de reunir els textos dels títols acadèmics i professionals de Tècnic d'Empreses i Activitats Turístiques.

»Els títols esmentats seran expedits d'acord amb els següents requisits:

»Segon.

»1. En l'anvers dels títols, segons el model general de l'annex I, hauran de figurar, necessàriament, les mencions següents:

»a) (...) La menció «Juan Carlos I, Rey de España» s'imprimirà en la part superior central del títol, en tipus de lletra més destacat i exclusivament en castellà.

»b) L'expressió que el títol s'expedeix per acreditar la superació dels estudis conduents a l'obtenció del títol espanyol que escaigui, inclòs l'esment relatiu als idiomes cursats (...).

»2. (...)

»En el cas de títols bilingües, aquestes diligències es podran imprimir en castellà i en l'altra llengua cooficial de la Comunitat Autònoma respectiva.

Resolució de 19 d'octubre de 1995 (BOE núm. 263, de 3 de novembre) de la Presidència de l'Agència Espanyola de Cooperació Internacional del Ministeri d'Afers Exteriors. Convocatòria d'ajudes per a lectors d'espanyol en universitats estrangeres de l'àmbit de l'Institut de Cooperació amb el Món Àrab, Mediterrani i Països en Desenvolupament (ICMAMPD), curs acadèmic 1996.

«Annex

»*Condicions generals*

»Segona.-Requisits dels beneficiaris:

»2n. Ser llicenciat en Filologia.

»3r. Acreditar coneixement d'anglès.

»Tercera.-Documentació requerida:

»5è. Currículum vitae, en espanyol i en anglès.

»Cinquena.-L'avaluació de les sol·licituds s'efectuarà per una Comissió avaluadora formada pel Director general de l'ICMAMPD i quatre vocals designats per la Presidenta de l'Agència, d'acord amb el que disposa l'apartat quart de l'Ordre de referència, la qual actuarà segons els següents criteris:

»b) Coneixement de l'idioma anglès: fins a 2 punts.

»c) Capacitat per a la docència de l'espanyol: fins a 2 punts.

»d) Coneixement d'altres llengües: fins a 1 punt.

Ordre de 29 de novembre de 1995 (BOE núm. 292, de 7 de desembre) del Ministeri d'Educació i Ciència. Inclou en l'annex del Reial decret 1954/1994, de 30 de setembre (BOE núm. 275, de 17 de novembre), d'homologació de títols amb els del catàleg de títols universitaris oficials creat pel Reial decret 1497/1987, de 27 de novembre (BOE núm. 198, de 14 de desembre), els títols de llicenciat en filologia, secció hispànica (valenciana) i de filosofia i lletres, divisió filologia (filologia valenciana), com a homologats o equivalents al títol de Llicenciat en Filologia Catalana, que figura en l'apartat IV del catàleg de títols universitaris oficials de l'annex referit.

Des d'aquestes pàgines hem blasmat repetidament les disposicions del Ministeri d'Educació i Ciència. En aquesta ocasió cal, però, celebrar la publicació de la darrera Ordre comentada pel seu reconeixement de la unitat de la llengua catalana.

Etiquetatge

Les dues disposicions següents fan una remissió genèrica, pel que fa a l'etiquetatge, al Reial decret 212/1992, de 6 de març, pel qual s'aprova la Norma general d'etiquetatge, presentació i publicitat de productes alimentaris, que vam blasmar en la *Crònica* del núm. 18, p. 281:

Ordre de 6 de setembre de 1995 (BOE núm. 218, del 12). Modifica l'Ordre de 3 d'octubre de 1983, que aprova la Norma General de Qualitat per a la llet pasteuritzada destinada al mercat interior.

Ordre de 6 de setembre de 1995 (BOE núm. 218, del 12). Modifica l'Ordre de 20 d'octubre de 1983, que aprova la Norma general de qualitat per a la llet concentrada destinada al mercat interior.

Funció pública

Administració de Justícia

En aquest àmbit cal destacar l'Acord de 7 de juny de 1995 (BOE núm. 166, de 13 de juliol) del Consell General del Poder Judicial, que ordena la publicació dels reglaments de la carrera judicial, de l'escola judicial, dels jutges de pau, dels òrgans de govern de tribunals i dels aspectes accessoris de les actuacions judicials, com també de la relació de fitxers de caràcter personal existents en el Consell General del Poder Judicial. Pel que fa a la llengua, l'article 1.2 diu el següent: «No obstant el que disposa l'anterior apartat <que declara, entre altres, l'aprovació del Reglament de la Carrera Judicial>, el títol III del Reglament de la Carrera Judicial, relatiu a la valoració de la llengua i el dret propi de les Comunitats Autònomes queda sense contingut en virtut del que disposa la Sentència de la Sala Tercera del Tribunal Suprem de 29 d'abril de 1995, recaiguda en el recurs contenciós administratiu número 2524/1991». La disposició addicional tercera de l'Acord, sota l'epígraf «Valoració de la llengua i del dret propi de les Comunitats Autònomes», diu el següent: «El títol III del Reglament 1/1995, de la Carrera Judicial, relatiu a la valoració de la llengua i del dret propi de les Comunitats Autònomes, queda sense contingut en virtut de la Sentència de la Sala Tercera del Tribunal Suprem de 29 d'abril de 1995, recaiguda en el recurs contenciós administratiu número 2524/1991». L'annex I de l'Acord publica el Reglament esmentat número 1/1995, de 7 de juny, de la carrera judicial. L'apartat IV de l'exposició de motius del reglament diu el següent:

«L'article 341.2 de la Llei Orgànica del Poder Judicial obliga a la determinació reglamentària dels criteris de valoració sobre el coneixement de l'idioma i del Dret civil especial o foral de les Comunitats Autònomes, com a mèrit preferent en els concursos per a la cobertura de destinacions judicials dintre del territori respectiu. El Consell General del Poder Judicial, en el seu Acord de 23 d'octubre de 1991, va aprovar el corresponent desenvolupament reglamentari de l'esmentat precepte, que va ser posteriorment deixat en suspens per un nou Acord de 17 de setembre de 1992. El present desenvolupament reglamentari és una transposició literal de l'Acord mencionat en primer lloc, i s'hi estableix mitjançant les corresponents disposi-

cions de caràcter addicional que la vigència dels preceptes continguts en el Títol Tercer queda condicionada a la resolució que pugui recaure en els recursos contenciosos administratius interposats davant la Sala Tercera del Tribunal Suprem.»

Del mateix reglament, el títol I «De la selecció per a l'ingrés a la carrera judicial», capítol III "Ingrés a la Carrera Judicial per a la categoria de Jutge mitjançant concurs-oposició", secció 3a. "Fase d'oposició", conté l'article 48, que diu el següent:

«4. El Tribunal, en el moment d'efectuar la valoració de mèrits a què es refereix l'article 40 del Reglament present i amb independència d'ella, realitzarà una valoració complementària als sols efectes d'establir l'ordre de preferència per servir les places convocades en aquelles Comunitats Autònomes que tinguessin llengua i Dret propis. Amb aquesta finalitat, el Tribunal assignarà fins a sis punts, tres per la llengua i tres pel Dret, a cada candidat que justifiqués aquests mèrits.

»5. El coneixement de la llengua i Dret propis de les Comunitats Autònomes s'acreditarà mitjançant els corresponents títols oficials o certificacions expedides per les autoritats competents.»

El títol III del reglament porta per títol «De la valoració de l'idioma i del Dret foral i propi en els concursos per a òrgans jurisdiccionals en les Comunitats Autònomes», i conté el text següent: «Els articles 108 al 114, ambdós inclosos, que conformen el present títol, queden sense contingut en virtut del que disposa la sentència de la Sala Tercera del Tribunal Suprem de 29 d'abril de 1995, dictada en el recurs contenciós administratiu número 2524/1991.»

L'annex II publica el Reglament número 2/1995, de 7 de juny, de l'escola judicial. Dins el títol I "De la denominació, atribucions i règim jurídic del centre de selecció i formació de Jutges i Magistrats", trobem l'article 2.3, amb el text següent: «L'Escola Judicial prestarà especial atenció en els seus programes de formació inicial i continuada a les activitats destinades a promoure el coneixement de les diferents llengües espanyoles, com també a la formació en Dret autonòmic.»

A banda d'això, esmentem tres resolucions de 4 de juliol de 1995 (BOE núm. 178, del 27), de 5 de setembre de 1995 (BOE núm. 223, del 18) i de 3 de novembre de 1995 (BOE núm. 266, del 7) de la Secretaria d'Estat de Justícia del Ministeri de Justícia i Interior, que anuncien concurs de trasllat

per a la provisió de places vacants de les categories tercera la primera resolució, i segona les altres dues, del cos de secretaris Judicials. La norma 4 de les dues primeres convocatòries, i la 5 de la tercera, estableixen el següent: «Per a la provisió de les places vacants en Comunitats Autònomes que tinguin llengua oficial pròpia, el coneixement oral i escrit d'aquella, degudament acreditat per mitjà de certificació oficial, comportarà un reconeixement, a aquests sols efectes, de sis anys d'antiguitat a més dels que tingues el funcionari».

Administració local

En aquest àmbit cal esmentar les resolucions següents:

Resolució de 14 de juliol de 1995 (BOE núm. 174, del 22) de la Direcció General de la Funció Pública del Ministeri per a les Administracions Públiques, que rectifica la Resolució del 5 de juny (comentada a la *Crònica* anterior) per la qual es fa publicitat a la convocatòria del concurs ordinari de 1995 per a la provisió de llocs de treball de funcionaris d'habilitació estatal. La rectificació consisteix a incorporar al concurs llocs de la Comunitat Autònoma Basca, els quals inclouen una valoració del coneixement de l'euscar (apartat A). També consisteix, en l'apartat B, a «incorporar els mèrits de determinació autonòmica de la 'Comunidad Autónoma de Valencia <sic>'». Aquest apartat en conté un altre que ens fa matisar el comentari relatiu a l'absència de referències lingüístiques al País Valencià que vam fer en la *Crònica* anterior:

En els termes següents d'acord amb el que estableix el Decret 8/1995, de 10 de gener, el contingut del qual és el següent:

«(...)

»c) Coneixements de valencià:

De conformitat amb la Llei de la Generalitat Valenciana 4/1983, de 23 de novembre, d'ús i ensenyament del valencià, es valorarà el coneixement de valencià com a llengua pròpia de la Comunitat Valenciana, de la Generalitat Valenciana i de l'Administració Local.

»El coneixement del valencià s'acreditarà mitjançant el certificat o homologació expedits per la Junta Qualificadora de Coneixements del Valencià.

»La valoració del coneixement del valencià s'entén sense perjudici de la seva consideració com a requisit en les bases específiques de les

convocatòries que aprovin les entitats locals dels municipis del predomini lingüístic valencià, de conformitat amb les seves relacions de llocs de treball i a l'empara de la Llei de la Generalitat Valenciana 4/1983, de 23 de novembre, d'ús i ensenyament del valencià.

»En tot cas, les corporacions locals podran valorar el valencià com a mèrit específic en les bases de la seva convocatòria.

(...)

»Article 4t. Valoració de mèrits.

(...)

c) Coneixement del valencià: El coneixement de valencià es valorarà fins a un màxim de 0,75 punts, d'acord amb l'escala «que s'especifica».

»(...)

»Article 5è. Acreditació i valoració de mèrits en concursos ordinaris.

»(...)

»El coneixement del valencià s'acreditarà en la forma disposada en l'article 3, c), del Decret present, i s'ha d'inscriure posteriorment en el registre a què es refereix l'article següent.(...)»

Resolució de 6 de novembre de 1995 (BOE núm. 284, del 28) de la Direcció General de la Funció Pública del Ministeri per a les Administracions Públiques, rectificada per una altra de 12 de desembre de 1995 (BOE núm. 303, del 20). Convoca concurs unitari per a la provisió de llocs de treball reservats a funcionaris d'Administració Local amb habilitació de caràcter estatal. El preàmbul fa una referència a «les normes aprovades per diverses Comunitats Autònomes sobre mèrits de determinació autonòmica i coneixement de la llengua pròpia». La part dispositiva s'hi refereix en els termes següents:

»A) Bases comunes

»Tercera. *Documentació i termini per a participar.*

»1. Acreditació del coneixement de la llengua i mèrits de determinació autonòmica en els termes i per als llocs de treball situats en Comunitats Autònomes que els hagin establert d'acord amb el que especifica l'apartat B) Bases de les Comunitats Autònomes.

Cinquena. *Tribunal de valoració.*

»2. El Tribunal, per a la comprovació del grau de coneixement

de la llengua oficial i la valoració dels mèrits determinats per a la Comunitat Autònoma del País Basc, serà el que aquesta Comunitat designi.

»Sisena. *Exclusió de concursants i valoració de mèrits.*

»1. El Tribunal de valoració exclourà els concursants que no reuneixin les condicions de participació assenyalades en la base segona, si s'escau, o el requisit de la llengua.

»B) Bases de les Comunitats Autònomes

»El coneixement de llengua i mèrits de determinació autonòmica seran exigits en els termes en què, per a cada Comunitat Autònoma, detallen les bases següents:

»Segona. *Mèrits de determinació autonòmica en els llocs de la Comunitat Autònoma de Balears.* (Decret 75/1994, de 26 de maig).

»1. a) Coneixement de la llengua catalana:

»Llenguatge administratiu: 1,50 punts.

»Nivell superior: 1,20 punts.

»Nivell mitjà: 0,85 punts.

»Nivell elemental: 0,60 punts.

»Nivell d'iniciació: 0,30 punts.

»2. La justificació dels mèrits ressenyats es portarà a terme mitjançant l'aportació de la següent documentació:

»a) Coneixement de llengua catalana: Títol, diploma o certificat expedit o homologat per l'Institut Balear d'Administració Pública.

»Quarta. *Coneixement de la llengua catalana i mèrits de determinació autonòmica de la Comunitat Autònoma de Catalunya.* A) Coneixement del català (Decret 14/1994 [RLD núm. 22, p. 195 sq], de 8 de febrer):

»1. Els concursants acreditaran el coneixement de la llengua catalana mitjançant el certificat del nivell C de la Junta Permanent de Català o algun dels certificats o títols equivalents que se citen en l'annex del Decret 14/1994.

»2. En el cas que algun dels

concurants no compti amb el certificat o títol esmentats, el Tribunal de valoració del concurs avaluarà aquests coneixements.

»En aquest cas, els membres del Tribunal estaran assessorats, si s'escau, per personal amb títol idoni per a avaluar el coneixement de la llengua catalana.

»Vuitena. Mèrits de determinació autonòmica de la Comunitat Autònoma de València (Decret 8/1995, de 10 de gener):

»c) Coneixements de valencià: De conformitat amb la Llei de la Generalitat Valenciana 4/1983, de 23 de novembre, d'Ús i Ensenyament del Valencià, es valorarà el coneixement del valencià com a llengua pròpia de la Comunitat Valenciana, de la Generalitat Valenciana i de l'Administració Local.

»El coneixement del valencià s'acreditarà mitjançant el certificat o homologació expedits per la Junta Qualificadora de Coneixements del Valencià.

»La valoració del coneixement del valencià s'entén sense perjudici de la seva consideració com a requisit en les bases específiques de les convocatòries que aprovin les Entitats Locals dels municipis del predomini lingüístic valencià, de conformitat amb les seves relacions de llocs de treball i a l'empara de la Llei de la Generalitat Valenciana 4/1983, de 23 de novembre, d'Ús i Ensenyament del Valencià.

»En tot cas, les Corporacions

Locals podran valorar el valencià com a mèrit específic en les bases de la seva convocatòria.

»(...)

»Valoració de mèrits.

»C) Coneixement de valencià.

— El coneixement de valencià es valorarà fins un màxim de 0,75 punts,

d'acord amb l'escala següent:

»a) Coneixement oral: 0,25 punts.

»b) Coneixement de grau elemental: 0,50 punts.

»c) Coneixement de grau mitjà: 0,65 punts.

»d) Coneixement de grau superior: 0,75 punts.

No fa cap referència lingüística, en canvi, la Resolució de 30 de novembre de 1995 (BOE núm. 301, de 18 de desembre) de l'Institut Nacional d'Administració Pública del Ministeri per a les Administracions Públiques, per la qual s'aproven les bases generals i els programes a què s'hauran d'ajustar les convocatòries de proves selectives per a l'accés a les subescales de funcionaris d'Administració local amb habilitació estatal.

Administració de l'Estat

Semblen generalitzar-se a totes les convocatòries les previsions lingüístiques que hem comentat en cròniques anteriors. Així, en les de proves selectives, apareix la clàusula de dubtosa eficàcia que venim repetint: «En compliment del que disposa l'article 19 de la Llei 30/1984, de 2 d'agost <RLD núm. 5, p. 260>, de mesures per a la reforma de la funció pública, el Ministeri per a les Administracions Públiques a través de l'Institut Nacional d'Administracions Públiques i en col·laboració amb els centres de formació de funcionaris competents, en cada cas, vetllarà per la formació dels aspirants seleccionats en el domini de la llengua oficial de les Comunitats Autònomes en les quals obtinguin destinació, una vegada nomenats funcionaris de carrera».

Així mateix, sembla que es va estenent la valoració com a mèrit pel coneixement de les llengües oficials pròpies dels territoris de destinació en els concursos per a la provisió de llocs de treball on hi ha una llengua oficial diferent del castellà, encara que els concursos no preveuen aquest mèrit en totes les places dels territoris on escauria de fer-ho.

Ensenyament

En aquest àmbit, cal esmentar les referències següents, totes del Ministeri d'Educació i Ciència:

Ordre de 18 d'octubre de 1995 (BOE núm. 266, de 7 de novembre). Convoca concurs específic per a proveir llocs de treball vacants en el Ministeri d'Educació i Ciència, per als grups A, B, C i D. Valora el coneixement del català com a mèrit per als de les Illes Balears.

Reial decret 1692/1995, de 20 d'octubre (BOE núm. 268, de 9 de novembre). Regula el títol professional d'especialització didàctica. Annex I. Especialitats del curs de qualificació pedagògica: llengua castellana i literatura, llengües clàssiques (l·latí, grec), llengües estrangeres (alemany, francès, anglès, italià i portuguès) i llengua pròpia de la comunitat autònoma i literatura.

Ordre de 6 de novembre de 1995 (BOE núm. 272, del 14). Convoca concurs de trasllats i processos previs per cobrir llocs vacants del Cos de Mestres existents en col·legis públics d'Educació Primària, Infantil i Educació Especial, llocs itinerants, llocs del primer cicle de l'Ensenyament Secundari Obligatori, llocs de suport a la integració en instituts d'Ensenyament Secundari Obligatori i llocs d'Educació d'Adults, pertanyents a l'àmbit de gestió del Ministeri d'Educació i Ciència:

«Norma 28a: Aquells concursants que sol·licitin llocs declarats com a bilingües en la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, a més dels requisits que, per a cada lloc, exigeix el Reial Decret 895/1989, de 14 de juliol, hauran d'acreditar estar en possessió d'alguna de les titulacions següents, previstes en l'Ordre de 27 de novembre de 1989, de la Conselleria de Cultura, Educació i Esports de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears (*Butlletí Oficial de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears*, número 160, de 28 de desembre de 1989):

»Títol de Llicenciat en Filologia Catalana.

»Títol de Professor de Llengua Catalana. (Els títols corresponents expedits per la Generalitat de Catalunya i per la Generalitat Valenciana només seran vàlids en els casos en què expressament hagin estat reconeguts per la Comunitat Autònoma de les Illes Balears).

»Certificat d'aptitud docent en Llengua Catalana.

»Diploma de capacitació per a l'ensenyament de la Llengua Catalana.

»Altres títols i diplomes que hagin estat declarats equivalents, per a impartir classes de o en Llengua Catalana, per la Conselleria de Cultura, Educació i Esports de les Illes Balears.

»Aquests concursants ompliran, a aquests efectes, amb una «X», les caselles corresponents (vernacle <*sic*>) de la sol·licitud segons les instruccions que s'hi acompanyen.

»Els concursants que obtinguin destinació de les no declarades bil·l·gües en l'àmbit territorial de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears s'atindran a allò que sobre el coneixement de la Llengua Catalana estableix la Llei 3/1986, de 19 d'abril, de Normalització Lingüística de les Illes Balears, en la seva disposició addicional sisena (*Butlletí Oficial de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears* de 20 de maig de 1986 i *Butlletí Oficial de l'Estat* de 16 de juliol de 1986).»

Reial decret 2193/1995, de 28 de desembre (BOE núm. 312, del 30). Aprova les normes bàsiques per a l'accés i la provisió de llocs de treball en el cos d'inspectors d'educació i la integració dels actuals Inspectors en aquest Cos. «Article 7. Requisits dels participants. Els qui aspirin a participar en el procediment d'ingrés en el cos d'inspectors d'educació, a més de les condicions establertes amb caràcter general, hauran de reunir els següents requisits: 2. En les convocatòries que incloguin places situades en Comunitats Autònomes, la llengua pròpia de les quals tingui caràcter oficial, quan el coneixement d'aquesta llengua constitueixi un requisit per a l'accés a aquestes places, es podran establir els procediments adequats per a acreditar-ne el coneixement».

Àmbit internacional

Cal esmentar els textos següents:

Aplicació de 22 de març de 1995 (BOE núm. 285, de 29 de novembre) provisional del bescanvi de cartes, de dates 13 de desembre de 1994 i de 22 de març de 1995, del Ministeri d'Afers Exteriors, constituït d'acord entre Espanya i l'Organització de Nacions Unides per a l'Educació, la Ciència i la Cultura (UNESCO), relatiu a la Conferència Internacional sobre Reserves de la Biosfera (Sevilla, 20-25 de març de 1995). En el plec de necessitats de la conferència parla dels idiomes de treball, (espanyol, anglès i francès), dels serveis i equips d'interpretació i dels coneixements lingüístics del personal.

Aplicació provisional de l'Acord entre el Regne d'Espanya i la República de Bulgària sobre el règim jurídic i les condicions per a l'activitat dels centres culturals, fet a Sòfia el 5 de setembre de 1995 (BOE núm. 303, de 20

de desembre). «Article 3. Els centres culturals desenvoluparan les següents activitats:/Cursos d'espanyol i búlgar, programes de perfeccionament per a Professors de Llengua./(...). Disposició transitòria (...) Fet a Sòfia, el 5 de setembre de 1995, en dos exemplars en espanyol i búlgar, ambdós textos amb la mateixa validesa».

Resolució de 29 de setembre de 1995 (BOE núm. 249, de 18 d'octubre) de la Secretaria General Tècnica del Ministeri d'Afers Exteriors, sobre aplicació de l'article 32 del Decret 801/1972, relatiu a l'ordenació de l'activitat de l'Administració de l'Estat en matèria de tractats internacionals. Publica comunicacions dels estats rebudes al Ministeri entre l'1 de maig i el 31 d'agost de 1995, relatives a tractats en els quals Espanya és part. Els tractats a què fan referència comunicacions que parlen d'aspectes lingüístics són els següents:

Conveni relatiu a la notificació o trasllat a l'estranger de documents judicials i extrajudicials en matèria civil o comercial. L'Haia, 15 de novembre de 1965. L'Instrument de ratificació de 29 d'abril de 1987 va ser publicat al BOE núm. 203 de 25 d'agost de 1987, i hi observem que el conveni parla d'aspectes lingüístics en els articles 5 i 7, als quals cal afegir altres declaracions i reserves.

Conveni relatiu a l'obtenció de proves a l'estranger en matèria civil o mercantil. L'Haia, 18 de març de 1970. L'Instrument de ratificació de 4 de maig de 1987 va ser publicat al BOE núm. 203 de 25 d'agost de 1987, i hi observem que el conveni parla d'aspectes lingüístics en els articles 4, 21, 28, als quals cal afegir altres declaracions i reserves.

Conveni tendent a facilitar l'accés internacional a la justícia. L'Haia, 25 d'octubre de 1980. L'Instrument de ratificació de 20 de gener de 1988 va ser publicat al BOE núm. 77 de 30 de març de 1988, i hi observem que el conveni parla d'aspectes lingüístics en els articles 7, 17, 24, 25 i 28, als quals cal afegir altres declaracions i reserves.

Acord Europeu relatiu a la transmissió de sol·licituds d'assistència jurídica gratuïta. Estrasburg, 27 de gener de 1977. L'Instrument de ratificació va ser publicat al BOE núm. 305, de 21 de desembre de 1985, i hi observem que l'acord parla d'aspectes lingüístics en els articles 6 i 14.1, als quals cal afegir altres declaracions i reserves.

Conveni sobre el trasllat de persones condemnades. Estrasburg, 21 de març de 1983. L'Instrument de ratificació va ser publicat al BOE núm. 138, de 10 de juny de 1985, i hi observem que el conveni parla d'aspectes lingüístics en l'article 17, al qual cal afegir altres declaracions i reserves.

Aplicació provisional de 16 de novembre de 1995 (BOE núm. 303, de 20 de desembre) del Ministeri d'Afers Exteriors, de l'Acord sobre transport internacional per carretera entre el Govern del Regne d'Espanya i el Govern de la República d'Eslovènia, signat a Madrid, el dia 16 de novembre de 1995:

Article 20.2, segon paràgraf: «Fet a Madrid el 16 de novembre de 1995, en tres exemplars, eslovè i anglès, essent cadascun dels textos igualment autèntics. En cas de qualsevol discrepància d'interpretació, prevaldrà el text en anglès».

Legislació penal

Cal destacar la Llei orgànica 10/1995, de 23 de novembre (BOE núm. 281, de l'endemà) del Codi penal. L'única referència lingüística explícita, que no existia en el text anterior, la trobem en l'article 314: «Els qui produeixin una greu discriminació en el treball, públic o privat, contra alguna persona per raó de la seva ideologia, religió o creences, la seva pertinença a una ètnia, raça o nació, el seu sexe, orientació sexual, situació familiar, malaltia o minusvàlua, pel fet de tenir la representació legal o sindical dels treballadors, pel seu parentiu amb altres treballadors de l'empresa o per l'ús d'alguna de les llengües oficials dintre de l'Estat Espanyol, i no restableixin la situació d'igualtat davant la Llei després de requeriment o sanció administrativa, reparant els mals econòmics que se n'hagin derivat, seran castigats amb la pena de presó de sis mesos a dos anys o multa de sis a dotze mesos».

Mitjans de comunicació

En aquest àmbit cal esmentar les disposicions següents:

Llei 28/1995, d'11 d'octubre (BOE núm. 245, de 13 d'octubre). Incorporació al dret espanyol de la Directriu 93/83/CEE del Consell, de 27 de setembre, sobre coordinació de determinades disposicions relatives als drets d'autor en l'àmbit de la radiodifusió via satèl·lit i de la distribució per cable. Hi ha una referència lingüística accidental en la disposició transitòria única. *Aplicació temporal de les disposicions relatives a radiodifusió via satèl·lit:*

«6: En els contractes de coproducció internacional celebrats abans de l'1 de gener de 1995 entre un coproductor d'un Estat membre i un o diversos coproductors d'altres Estats membres o de països tercers, el coproductor, o el seu cessionari, que desitgi atorgar autorització de comunicació al

públic via satèl·lit haurà d'obtenir el consentiment previ del titular del dret d'exclusivitat, amb independència que aquest darrer sigui un coproductor o un cessionari, si es donen conjuntament les circumstàncies següents:

»a) Que el contracte estableixi expressament un sistema de divisió dels drets d'explotació entre els coproductors per zones geogràfiques per a tots els mitjans de difusió al públic sense establir distinció entre el règim aplicable a la comunicació via satèl·lit i la resta de mitjans de comunicació.

»b) Que la comunicació al públic via satèl·lit de la coproducció impliqui un perjudici per a l'exclusivitat, en particular per a l'exclusivitat lingüística, d'un dels coproductors o dels seus cessionaris en un territori determinat.»

Llei 37/1995, de 12 de desembre (BOE núm. 297, de l'endemà), reguladora de les telecomunicacions per satèl·lit. L'exposició de motius diu que «La normativa nacional que regula els serveis de telecomunicacions per satèl·lit (...) és en l'actualitat clarament inadequada a les circumstàncies de la realitat a la qual ha d'aplicar-se./Aquesta inadequació obeeix fonamentalment a tres factors.(...)/En tercer i darrer lloc, al canvi de les condicions del mercat amb l'aparició d'una oferta creixent de televisió en espanyol des de fora de les nostres fronteres i la posada en servei de satèl·lits de comunicacions amb cobertura sobre territori espanyol. (...)». La disposició addicional tercera modifica dos articles de la Llei reguladora del tercer canal de televisió que es van reproduir en el número 4, p. 168, d'aquesta REVISTA. Així, l'apartat 3 de l'article 15 de la Llei 46/1983, de 26 de desembre, reguladora del tercer canal de televisió, passa a ser-ne l'apartat 2, amb el mateix text que vam reproduir: «Quan existeixi concurrència per a l'adquisició d'un mateix programa entre una societat concessionària d'un tercer canal, d'una Comunitat Autònoma amb llengua pròpia i l'ens públic Ràdio Televisió Espanyola, aquella podrà, en qualsevol cas, adquirir el mateix programa per a emissió exclusivament en la llengua pròpia de la Comunitat». L'article 16 perd la referència lingüística que contenia, pel fet que en canvia substancialment el contingut. Finalment cal dir que aquesta Llei deroga la Llei 35/1992, de 22 de desembre, de televisió per satèl·lit, que vam comentar en la *Crònica* del número 19, p. 229 i 230.

Llei 41/1995, de 22 de desembre (BOE núm. 309, del 27) de televisió local per ones terrestres. «Article 6. Principis inspiradors. La prestació del servei de televisió local per ones terrestres s'inspirarà en els principis següents: c) El respecte al pluralisme polític, religiós, social, cultural i lingüístic.»

La Llei 42/1995, de 22 de desembre (BOE núm. 306, de l'endemà) de les telecomunicacions per cable no fa cap referència lingüística.

Toponímia

Malgrat que continuen apareixent topònims no oficials en disposicions i llistes publicades al BOE, cal remarcar positivament la Resolució de 6 de novembre de 1995 (BOE núm. 283, del 27) de la Direcció General dels Registres i del Notariat del Ministeri de Justícia i Interior, per la qual es publica la relació de les poblacions en les quals existeixen demarcades notaries que tenen noms oficialment reconeguts diferents als que figuren en el Reial decret 2038/1994, de 14 d'octubre (BOE núm. 268, de 9 de novembre), pel qual es va aprovar la Demarcació Notarial. Tot i que aquest Reial decret conté topònims incorrectes, el seu article 12 diu que «en el termini màxim d'un any, comptat des de l'entrada en vigor del Reial decret present, la Direcció General dels Registres i del Notariat publicarà una relació de totes les poblacions en què existeixi demarcada alguna notaria que tingui nom oficialment reconegut en alguna de les llengües espanyoles que difereixi del que figura en la Demarcació present». Efectivament la resolució conté llistes de localitats on hi ha notaries, de manera que hi apareix la denominació castellanitzada que ha d'entendre's substituïda per la corresponent denominació oficial, d'acord, segons el preàmbul, amb «la llista d'entitats locals elaborada a finals de 1994 pel Ministeri per a les Administracions Públiques (Direcció General de Règim Jurídic-Registre d'Entitats Locals)». Malauradament la llista dels nous topònims encara conté algunes incorreccions.

Altres disposicions

Reial decret 1123/1995, de 3 de juliol (BOE núm. 214, de 7 de setembre) del Ministeri d'Indústria i Energia. Regula l'aplicació del Tractat de cooperació en matèria de patents, elaborat a Washington el 19 de juny de 1970, referenciat a la *Crònica* del número 15, p. 205:

«Capítol II. Sol·licituds internacionals dipositades a Espanya

»Article 3. *L'OEPM com a oficina receptora.*

»(...)

»La sol·licitud internacional pre-

sentada davant l'Oficina Espanyola de Patents i Marques serà redactada en llengua castellana.

»(...).

»Capítol III. Sol·licituds internacionals que designen Espanya

»Article 15. *Requisits per a la tramitació de la sol·licitud internacional.*

»Amb la finalitat que comenci la tramitació de la sol·licitud internacional davant l'Oficina Espanyola de Patents i Marques, s'hauran de reunir els següents requisits:

»1. Si la sol·licitud internacional no hagués estat dipositada en llengua castellana, el sol·licitant haurà de presentar davant l'Oficina Espanyola de Patents i Marques, en el termini aplicable en virtut de l'article 22 o de l'article 39.1 del Tractat de Cooperació en matèria de patents, una traducció en tres exemplars en els termes previstos per l'apartat 3 de l'article 3 d'aquest Reial decret <transcrit més amunt>, de l'esmentada sol·licitud tal com va ser presentada, com també una traducció en aquests mateixos termes, si s'escau, de les modificacions de la sol·licitud internacional realitzades en virtut de l'article 19 del Tractat de Cooperació en matèria de patents.

»L'Oficina Espanyola de Patents i Marques podrà demanar al sol·licitant, si ho jutja necessari en el cas concret, que lliuri en el termini que se li assenyali la traducció de la sol·licitud internacional per un intèrpret jurat nomenat pel Ministeri espanyol d'Afers Exteriors.

»Article 16. *Efectes de la publicació de la sol·licitud internacional.*

»Si la sol·licitud internacional ha

estat publicada en castellà, la protecció provisional prevista en l'article 59 de la Llei de Patents tindrà efectes respecte de l'esmentada sol·licitud a partir de la data de la publicació internacional.

»Si la sol·licitud internacional ha estat publicada en idioma estranger, l'esmentada protecció provisional tindrà efectes respecte a la sol·licitud a partir de la data en què una traducció de la sol·licitud en llengua castellana es trobi a disposició del públic en l'Oficina Espanyola de Patents i Marques. En els casos previstos en el paràgraf anterior, es publicarà en el «Butlletí Oficial de la Propietat Industrial» una menció de la data a partir de la qual la traducció de la sol·licitud al castellà es trobi a disposició del públic.

»Article 21. *Efectes d'una patent concedida sobre la base d'una sol·licitud internacional.*

»(...)

»Quan, per causa d'una traducció incorrecta, l'abast d'una patent concedida sobre la base d'una sol·licitud internacional que designa Espanya i que no ha estat originàriament dipositada en llengua castellana, excedeixi l'abast de la sol·licitud internacional en el seu idioma original, es limitarà retroactivament l'abast de la patent, i es declararà nul i sense valor en la mesura en què l'abast excedeixi de la sol·licitud <*sic*> en el seu idioma original.»

Com es pot veure, el Govern espanyol distingeix, en aquest àmbit, dos tipus d'idiomes, el castellà i els estrangers.

Resolució d'11 de juliol de 1995 (BOE núm. 186, de 5 d'agost) de la Direcció General del Llibre, Arxius i Biblioteques del Ministeri de Cultura. Desenvolupa l'Ordre de 22 de juny de 1995, reguladora dels premis nacionals del Ministeri de Cultura, per a la concessió dels premis nacionals de literatura en les modalitats de poesia, narrativa, assaig i literatura dramàtica, corresponents a 1995. «Punt 2n.: Als premis nacionals de literatura, en les modalitats de poesia, narrativa, assaig i literatura dramàtica, hi optaran les obres escrites en qualsevol llengua espanyola per autors espanyols i editades a Espanya, en la seva primera edició, entre l'1 de gener i el 31 de desembre de 1994, que hagin complert els requisits legals establerts per a la seva difusió. Punt 3r.: Els vocals seran designats per la Ministressa de Cultura, a proposta del director general del Llibre, Arxius i Biblioteques, tenint en consideració les propostes formulades per les entitats corresponents, la modalitat de què es tracti i els seus coneixements per a valorar les obres editades en les diferents llengües espanyoles. No podran formar part del jurat els Vocals que hi hagin participat en les dues convocatòries anteriors».

Resolució de 25 d'octubre de 1995 (BOE núm. 275, de 17 de novembre) de la Direcció General de la Tresoreria General de la Seguretat Social del Ministeri de Treball i Seguretat Social, sobre models de documents de cotització vigents per a la liquidació i ingrés de quotes de la Seguretat Social. Publica alguns models bilingües entre les diverses llengües de l'Estat i el castellà, amb aquesta llengua en el lloc preferent. Alguns dels models, potser els menys usats, només figuren en castellà. A més de faltes d'ortografia, hi trobem versions en català i valencià. A diferència, doncs, de models anteriors d'altres ministeris, en aquest cas s'ataca la unitat de la llengua catalana.

Resolució de 25 d'octubre de 1995 (BOE núm. 264, de 4 de novembre) del Ministeri d'Obres Públiques, Transports i Medi Ambient, conjunta de la Secretaria General de Comunicacions i de la Subsecretaria d'Economia i Hisenda, sobre emissió i posada en circulació de dues emissions de segells de Correus, anomenades «Nadal '95» i «Ingrés <sic> del Principat d'Andorra al Consell d'Europa». El mot «ingrés» apareix sense accent a tot el text.